

MATTHEÛS

17:22-27

Jezus voorzegt Zijn dood en opstanding en krijgt te maken met de tempelbelasting.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/17-22-27

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Jezus voorzegt zijn dood en opstanding	4 min	3
2	Als tegenstanders de Bijbel beter kennen	7 min	4
3	De oorsprong en inning van de tempelbelasting	4 min	8
4	Waarom Jezus verdacht werd rond de tempel	4 min	10
5	Petrus, de vrije zonen en de munt in de vis	6 min	12
	Om verder te lezen		15

1

Jezus voorzegt zijn dood en opstanding

We beginnen onze studie in Mattheüs bij hoofdstuk 17, vanaf vers 22:

Toen zij in Galilea verbleven, zei Jezus tegen hen: De Zoon des mensen zal overgeleverd worden in de handen van mensen. En zij zullen Hem doden, maar op de derde dag zal Hij opgewekt worden. En zij werden erg bedroefd.

MATTHEÛS 17:22-23

Het eerste deel van deze passage vermeldt dat Jezus de discipelen opnieuw van tevoren vertelt dat Hij in Jeruzalem in handen van de overpriesters zal worden overgeleverd en ter dood zal worden gebracht. Maar Hij voorspelt ook dat Hij op de derde dag uit de dood zal opstaan. Hun reactie op dit nieuws was dat ze zeer bedroefd waren.

Als ze zeer bedroefd waren, lijkt het erop dat ze maar een deel hoorden van wat Hij zei. Het laatste wat Hij namelijk zei, was dat Hij op de derde dag weer zou opstaan. Zelfs als dat wel tot hen doordrong en ze het geloofden, kon het hen nog steeds bedroefd maken te bedenken dat Hij in de tussentijd de mishandeling en de dood moest ondergaan die Hij had voorspeld. Maar het lijkt mij dat de voorspelling van Zijn opstanding hun volledig ontging en niet tot hen doordrong.

Later, toen Jezus daadwerkelijk stierf, leken de discipelen Zijn opstanding niet te verwachten. Zelfs toen sommigen Hem hadden gezien, zoals Maria Magdalena en de andere vrouwen, en zij Hem uit de dood opgestaan hadden gezien, waren de discipelen niet snel bereid het te geloven. Het lijkt erop dat de verwachting dat Hij uit de dood zou opstaan volledig ontbrak. Maar ze waren wel bedroefd toen ze Hem hoorden voorspellen dat Hij zou sterven.

Wat ik hier een beetje vreemd aan vind, is dat Jezus Zijn discipelen in de evangeliën minstens drie keer van tevoren vertelde dat Hij gekruisigd zou worden en dat Hij op de derde dag weer zou opstaan. Maar de discipelen leken het niet te begrijpen. Wat Hij

uiteindelijk voorspelde, leek niet tot hen door te dringen.

En toch heeft Jezus, voor zover wij weten, slechts één keer een soortgelijke voorspelling gedaan in het bijzijn van Zijn vijanden. Dat was in Mattheüs 12:40, toen Hij zei:

Want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de grote vis was, zo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn.

MATTHEÛS 12:40

Ook dit was een voorspelling van Zijn opstanding op de derde dag, maar natuurlijk enigszins verhuuld. Een opmerkelijke luisteraar zou misschien kunnen achterhalen wat Hij daarmee bedoelde.

Maar het interessante is dat Hij, voor zover wij weten, slechts één keer zoiets heeft gezegd in het bijzijn van mensen die niet Zijn vrienden waren. Tegen Zijn vrienden deed Hij zulke voorspellingen echter minstens drie keer. En nadat Jezus gestorven was, herinnerden Zijn vijanden zich de voorspelling, terwijl de discipelen zich die blijkbaar niet herinnerden.

We kunnen dus zien dat de vijanden waarschijnlijk aandachtiger luisterden naar aanwijzingen over Zijn plan. Ze wantrouwden Hem. Ze verwachtten ongetwijfeld dat Hij iets slinks zou proberen, een of andere greep naar de macht. Daarom luisterden ze misschien aandachtiger dan de discipelen. Die hadden al hun tijd met Jezus doorgebracht en waren in Zijn nabijheid niet op hun hoede. Misschien luisterden ze daardoor niet zo aandachtig als ze hadden moeten doen.

2

Als tegenstanders de Bijbel beter kennen

Het komt soms voor dat ongelovigen sommige dingen in de Schrift horen en begrijpen die christenen zelf over het hoofd zien. Dit is volgens mij één reden waarom bepaalde sekten binnen het christendom ontstaan en erin slagen mensen tot zich te trekken.

Verscheidene succesvolle sekten hebben namelijk op zijn minst bepaalde dingen in de Bijbel ontdekt die niet door de traditionele kerken worden onderwezen, in elk geval niet regelmatig. In sommige gevallen hebben zij bepaalde dingen in de Bijbel duidelijker gezien dan de christenen zelf.

Ik denk bijvoorbeeld aan de Jehova's Getuigen, met wie ik het wat hun essentiële theologie betreft volstrekt niet eens ben. En toch hebben de Jehova's Getuigen bepaalde dingen benadrukt waarop de kerk in het algemeen geen nadruk heeft gelegd. Eén daarvan is het Koninkrijk van God. Er ligt in de Schrift beslist nadruk op het Koninkrijk van God. Toch zou de gemiddelde christen je, zelfs als hij gemarteld werd, niet kunnen vertellen wat het Koninkrijk van God is. Eerlijk gezegd weet ik niet zeker of de Jehova's Getuigen zelf werkelijk weten wat het is. Maar in hun onderwijs leggen ze wel nadruk op het Koninkrijk van God. En wanneer ze de gemiddelde kerkganger kunnen laten zien dat de Bijbel veel over dit onderwerp zegt, ontstaat de overtuigende indruk dat zij de mensen zijn die de Bijbel werkelijk op de juiste manier begrijpen. Waarom heeft mijn kerk mij hier tenslotte niets over verteld?

Zo zijn er ook bepaalde dingen die in de Bijbel worden benadrukt, maar die de kerk om de een of andere reden vaak heeft toegedekt. Soms grijpen mensen die kritiek hebben op de Bijbel juist die dingen aan en zien ze die duidelijk. Misschien zien ze die niet objectief, maar ze zien ze wel en grijpen ze aan om munt te slaan uit de onwetendheid van christenen over bepaalde dingen in de Bijbel.

Vaak heb ik niet-christenen horen zeggen dat de Bijbel vol tegenstrijdigheden staat. Toen ik jonger was, was ik er natuurlijk van overtuigd dat dit absoluut niet waar was. Daarom zei ik altijd: 'Nou, laat me er eens één zien.' Over het algemeen konden ongelovigen dat niet. Maar er kwam een tijd dat ik behoorlijk belezen ongelovigen begon te ontmoeten. Zij konden passages in de Bijbel aanwijzen die inderdaad op het eerste gezicht tegenstrijdig leken te zijn. De gemiddelde christen had ze nooit opgemerkt. De gemiddelde christen had ze nooit gezien en had nooit echt geleerd hoe hij met die passages moest omgaan en moest proberen ze beter te begrijpen. De ongelovige let in sommige gevallen dus beter op. Ik heb zelfs ongelovigen ontmoet die hun eigen lijsten hadden gemaakt van wat zij als fouten in de Bijbel beschouwden, terwijl veel christenen die de Bijbel minder zorgvuldig lezen ze nooit hadden opgemerkt.

Naar mijn mening zijn dit geen echte fouten in de Bijbel, en ik geloof niet dat de Bijbel zichzelf werkelijk tegensprekt. Ik denk dat er passages zijn die, wanneer ze door iemand met een vijandige houding worden gelezen, kunnen worden uitgelegd als fouten in de Bijbel, of op het eerste gezicht fouten kunnen lijken. Maar wanneer iemand nauwkeurig aandacht besteedt aan de Schrift en zijn onderzoek niet begint met een vijandige houding tegenover de tekst die hij bij voorbaat al heeft, blijken die moeilijke passages of schijnbare tegenstrijdigheden in veel gevallen — ik durf zelfs te zeggen: in alle gevallen — uiteindelijk helemaal geen echte problemen te zijn. In veel gevallen verdwijnt de moeilijkheid eenvoudigweg door een beter en dieper begrip van de passage.

Het punt is echter dat christenen zo goed mogelijk op de Bijbel moeten letten. Het is volgens mij niet ongewoon dat een christen enigszins bijbels ongeletterd is en niet goed bekend is met wat God heeft gezegd. Vervolgens ontmoet hij iemand die een vijand van het christendom is en die heel nauwkeurig op de Bijbel heeft gelet om die te kunnen bestrijden. Zo iemand kan christenen dan op de proef stellen en bij hen moeilijkheden en twijfels oproepen. Ik geloof natuurlijk dat juist de christen het meest vertrouwd zou moeten zijn met het Woord van God en het Woord het beste zou moeten kennen. Toch is het werkelijk een schande dat veel christenen niet zo nauwkeurig letten op wat God heeft gezegd en slechts oppervlakkige kennis hebben van wat erin staat.

Volgens mij is dit hier ook bij de discipelen het geval. Jezus voorspelt hun dat Hij uit de dood zal opstaan, maar het ontgaat hun. Ze letten niet goed op. De ongelovigen hoorden Hem zoiets zeggen en herinnerden het zich. We weten dat ze het zich herinnerden, omdat ze later, in Mattheüs 27, naar Pilatus gingen en zeiden:

Wij herinneren ons dat deze bedrieger, toen Hij nog leefde, heeft gezegd dat Hij op de derde dag zou opstaan. Daarom kunnen we het graf maar beter laten bewaken, zodat Zijn discipelen het lichaam niet stelen en vervolgens beweren dat Hij uit de dood is opgestaan.

MATTHEÛS 27:63-64

Dat hadden ze nauwelijks hoeven doen. De discipelen waren helemaal vergeten dat Jezus het had voorspeld, en ze deden geen enkele poging om het lichaam te stelen. Maar het punt is dat de vijanden van Christus ons soms beschaamd doen staan doordat zij beter letten op wat God heeft gezegd. Niet zozeer omdat ze Hem aanbidden zoals wij, maar in veel gevallen eenvoudigweg om zich tegen Hem te verzetten. Het is een schande wanneer een christen een niet-christen ontmoet en die niet-christen de heilige geschriften van de christen beter kent dan de christen zelf.

Overigens is het mogelijk dat een christen die zich met evangelisatie bezighoudt, ter wille van de weerlegging ervan beter bekend raakt met de heilige geschriften van bepaalde andere godsdiensten dan de aanhangers van die godsdiensten zelf. Er zijn christenen die de Koran beslist beter kennen dan veel moslims. Er zijn christenen die het Boek van Mormon beter kennen dan veel mormonen. Eerlijk gezegd is het niet onverstandig om zeer vertrouwd te raken met hun heilige geschriften als je invloed wilt uitoefenen en de opvattingen van zulke mensen wilt veranderen. Dan kun je doen wat veel mensen met de Bijbel proberen te doen: aantonen waar problemen en fouten zitten.

Christenen doen dit misschien met andere godsdiensten, terwijl mensen uit andere godsdiensten, of atheïsten zelf, hetzelfde met de Bijbel proberen te doen. Zoals ik al zei, behoort de christen goed bekend te zijn met die gedeelten van de Bijbel waarop de vijanden van het christendom zich waarschijnlijk zullen storten. Hij moet zich ermee vertrouwd maken en weten hoe ze begrepen moeten worden.

Ik vind dat een interessant punt. We zien dat de discipelen opnieuw door Jezus duidelijk iets verteld wordt, maar ze letten niet zo goed op. Ze krijgen geen volledig beeld. Maar mensen die Jezus niet welgezind zijn, begrijpen het wanneer hun hetzelfde minder vaak en minder duidelijk wordt verteld. Ze storten zich erop en vergeten het niet.

3

De oorsprong en inning van de tempelbelasting

Er is nog een interessant verhaal. Het lijkt een wonderverhaal te zijn, hoewel sommigen zouden zeggen dat er in het verhaal eigenlijk geen wonder wordt beschreven. Dat is het verhaal waarin Jezus tegen Petrus zegt dat hij een munt uit de bek van een vis moet halen. Het begint als volgt. Er kwamen mensen om de tempelbelasting te innen. Er wordt ons verteld dat dit gebeurde in Mattheüs 17:24, toen Jezus en de discipelen in Kapernaüm waren aangekomen.

In Kapernaüm had Petrus een huis. Dat huis werd meestal de uitvalsbasis van Jezus en de discipelen wanneer ze in Galilea waren. Het huis waar het hier om gaat, was waarschijnlijk Petrus' eigen huis. Bij een bepaalde gelegenheid was Jezus binnen in het huis en was Petrus buiten. Daar werd hij aangesproken door deze mensen die de tempelbelasting kwamen innen.

De tempelbelasting was iets wat in het boek Exodus aan iedere Jood was opgelegd. Ze moesten in feite een halve sikkil zilver betalen. Dat was niet erg veel. Het stond waarschijnlijk gelijk aan ongeveer 50 cent en daarom was het voor de mensen geen last om het te betalen. Maar de halve sikkels van alle mensen in Israël samen zouden natuurlijk wel een aanzienlijk bedrag opleveren. Het geld was bestemd voor het onderhoud van de tempel. De tempel was een gebouw dat onderhoud nodig had. Vroeger had de tabernakel bovendien onderdelen die vervangen en gerepareerd moesten worden, enzovoort. Het bezit moest worden onderhouden en daarvoor moest geld beschikbaar zijn.

Deze tempelbelasting werd dus in het boek Exodus geheven. Zoals ik al zei, ging het niet om een bedrag dat een zware last vormde. Het was geen moeilijke belasting om te betalen. Maar zodra iedereen die betaalde, leverde dat een aanzienlijke som geld op. Als er in de tijd van de uittocht drie miljoen Joden waren en ieder van hen 50 cent gaf, zou dat neerkomen op ongeveer anderhalf miljoen dollar voor het onderhoud van dit bezit.

Het lijkt erop dat de betaling van deze tempelbelasting niet langer verplicht was, maar vrijwillig werd, omdat er meer geld binnenkwam dan voor het onderhoud van de tempel nodig was. Daarom waren er mensen die de belasting niet betaalden en mensen die dat wel deden. Maar natuurlijk zou men aannemen dat de vromere mensen, de godvruchtigere mensen, bezorgd zouden zijn om de tempel en deze tempelbelasting daarom graag zouden betalen. Iemand kon zelfs laten zien hoe geestelijk hij was, vergeleken met anderen die minder geestelijk waren, doordat hij deze vrijwillige tempelbelasting betaalde en anderen niet.

De mensen die deze belasting inden, wisten niet zeker of Jezus die wel of niet zou betalen. De manier waarop ze Petrus de vraag stelden, doet in feite vermoeden dat ze ervan uitgingen dat Hij die niet betaalde. Want ze kwamen naar Petrus toe en zeiden:

Toen zij Kapernaüm binnengekomen waren, gingen zij die de twee drachmen inden, naar Petrus toe en zeiden: Betaalt uw Meester de twee drachmen niet?

MATTHEÛS 17:24

Als ze eenvoudig hadden gezegd: „Betaalt jouw leermeester de tempelbelasting?“, dan zou dat een minder sturende, onbevooroordeelde vraag zijn geweest, waarmee ze alleen om informatie vroegen. Is dit iets wat Jezus doet of niet? Natuurlijk zou je kunnen zeggen dat het hun bij een vrijwillige belasting niets aanging. Maar die vraag zou minder argwaan hebben gewekt dan de manier waarop ze hem formuleerden. Ze zeiden:

Betaalt jullie leraar de tempelbelasting niet?

Betaalt Hij die niet? Hoewel ze het niet zeker weten, wekt dit de indruk dat Jezus dit teken van vroomheid en toewijding aan God misschien niet toont, terwijl de godvruchtigere mensen dat wel doen.

4

Waarom Jezus verdacht werd rond de tempel

Waarom zouden ze dat van Jezus denken? Jezus was duidelijk een godvruchtig mens. Iedereen wist dat Hij een man van God was. Waarom zouden ze denken dat Hij de tempelbelasting niet zou betalen? Ik denk dat Jezus tijdens Zijn leven bij sommigen misschien de indruk heeft gewekt dat Hij een vijand van de tempel was. De tempel vormde het middelpunt van de hele naleving van de wet, de offers, enzovoort.

Bedenk dat Jezus heel vroeg in Zijn bediening eens een uitspraak deed die verkeerd werd begrepen. Hij zei:

Jezus antwoordde en zei tegen hen: Breek deze tempel af en in drie dagen zal Ik hem laten herrijzen.

JOHANNES 2:19

Hij sprak over de tempel van Zijn lichaam. Hij sprak figuurlijk, niet letterlijk, maar Hij werd verkeerd begrepen. De mensen die Hem hoorden, dachten dat Hij bedoelde: breek de tempel in Jeruzalem af en Hij zou hem in drie dagen weer opbouwen.

Later werd het verslag van Zijn uitspraak mondeling doorverteld en daarbij verkeerd weergegeven. Toen Hij drie jaar later terechtstond, zeiden sommige getuigen:

Maar ten slotte kwamen er twee valse getuigen, die zeiden: Deze heeft gezegd: Ik kan de tempel van God afbreken en hem in drie dagen opbouwen.

MATTHEÛS 26:61

Later, toen Hij aan het kruis hing en de mensen aan de voet van het kruis Hem met woorden probeerden te beschimpen, zeiden ze:

en zeiden: U Die de tempel afbreekt en in drie dagen opbouwt, verlos Uzelf. Als U de Zoon van God bent, kom dan van het kruis af!

MATTHEÛS 27:40

Op de een of andere manier werd de uitspraak van Jezus ernstig verkeerd begrepen en dacht men algemeen dat Hij had gezegd dat Hij de tempel zou vernietigen. Dat kon natuurlijk de vraag oproepen of Hij de tempel eigenlijk wel goedkeurde. Het is heel goed mogelijk dat Jezus nooit aan de gewone aanbidding in de tempel heeft deelgenomen.

We lezen in de Schrift wel dat Jezus naar de tempel ging ter gelegenheid van de Joodse feesten, wanneer alle Joden daarheen moesten gaan. We lezen ook dat Hij vaak in de tempel onderwees. Maar de gewone activiteit in de tempel bestond uit het brengen van dierenoffers en we lezen nergens dat Jezus er ooit een heeft gebracht. Het kan zijn dat Jezus daar heel zichtbaar en heel opvallend niet aan deelnam. En waarom zou Hij eraan deelnemen? De offers waren voor zondaars. Jezus was geen zondaar. Hij hoefde geen verzoening voor Zijn eigen zonden te bewerken. Daarom is het, zo lijkt mij, heel waarschijnlijk dat Jezus geen dierenoffers bracht. Omdat dit iets was wat opvallend in Zijn leven ontbrak, hebben sommigen misschien gedacht dat Hij protesteerde tegen het hele instituut van de tempel. Hoe dan ook, sommigen vroegen zich af of Jezus ervoor of ertegen was.

Denk eraan dat Jezus dit in de Bergrede moest verduidelijken. Hij zegt:

Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen.

MATTHEÛS 5:17

De reden dat Hij dat zei, is dat sommigen dachten dat dit misschien was wat Hij van plan was: de Wet en de Profeten afschaffen. Daarom zagen degenen die de tempelbelasting inden Jezus misschien als iemand die uit gewetensbezwaar tegen de tempel was. Omdat de tempelbelasting een vrijwillige belasting was, dachten ze daarom misschien dat Jezus in dit geval zou weigeren belasting te betalen. Dus zeiden ze tegen Petrus:

Toen zij Kapernaüm binnengekomen waren, gingen zij die de twee drachmen inden, naar Petrus toe en zeiden: Betaalt uw Meester de twee drachmen niet?

MATTHEÛS 17:24

5

Petrus, de vrije zonen en de munt in de vis

Petrus beseftte dat het betalen van de tempelbelasting een teken van godsvrucht was. Iedereen die de reputatie wilde behouden dat hij tot Gods volk behoorde, zou deze belasting willen betalen. Daarom antwoordde hij namens Jezus:

Ja.

Met andere woorden, hij zei dat Jezus de tempelbelasting wel betaalde. Maar zoals het verhaal wordt verteld, krijg ik de indruk dat Petrus maar wat gokte. Petrus wist niet of Jezus de tempelbelasting werkelijk betaalde of niet, maar hij gaf het antwoord dat volgens hem het beste was om hier Jezus' goede naam te beschermen. Ik denk dat Petrus zelf niet wist of Jezus de tempelbelasting betaalde. Hij had Hem dat nog nooit zien doen. Tegelijkertijd wilde hij niet dat Jezus een slechte reputatie kreeg, dus antwoordde hij plichtsgetrouw:

Ja, Jezus betaalt die belasting.

Maar het verhaal gaat verder en zegt dat Jezus hem vóór was toen Petrus het huis binnengekomen was. Hij zei:

Hij zei: Jawel. En toen hij in huis gekomen was, was Jezus hem voor en zei: Wat denkt u, Simon? De koningen van de aarde, van wie ontvangen zij tol of belasting, van hun zonen of van vreemden?

MATTHEÛS 17:25

Dat er staat dat Jezus hem vóór was, wijst erop dat Petrus van plan was Hem hierover iets te vragen. Petrus antwoordt namens Jezus omdat hem die vraag ter plekke wordt gesteld en hij een zo gunstig mogelijk antwoord over Jezus wil geven, maar daarna weet hij het eigenlijk niet zeker. Blijkbaar komt hij dus binnen met de bedoeling Jezus juist dit te vragen. Maar voordat hij zijn mond kan opendoen, is Jezus hem met de vraag vóór. In plaats van te wachten totdat Petrus de vraag stelt, geeft Hij meteen antwoord, maar Hij doet dat door een vraag te stellen.

Net als Socrates en veel andere goede leraren beseft Jezus dat de beste manier om iets duidelijk te maken soms is eerst de nieuwsgierigheid te wekken door sturende vragen te stellen. Dus vroeg Hij Petrus:

Denk hier eens over na, Petrus. Er zijn koningen die andere mensen belasting laten betalen. Zijn de mensen van wie ze belasting innen hun kinderen, of zijn het verslagen vijanden, buitenlanders die ze hebben overwonnen?

Deze situatie was natuurlijk heel herkenbaar, want juist in die tijd leefden de Joden, Petrus en Jezus Zelf, onder Romeinse heerschappij. De Romeinen hadden Palestina ongeveer honderd jaar eerder veroverd, en de Joden betaalden schatting aan de keizer in Rome. Het was heel duidelijk; deze mensen hoefden er niet naar te raden. Ze waren zeer vertrouwd met het feit dat een veroverende macht, wanneer die een kleinere macht had overwonnen, die mensen schatplichtig maakte. Dat betekent eenvoudigweg dat het overwonnen vazalvolk, meestal jaarlijks, een bepaald bedrag

aan de veroveraar moest betalen om diens koninkrijk te verrijken. Maar de veroveraar legde deze belasting en schatting natuurlijk niet op aan zijn eigen kinderen, aan de prinsen binnen zijn eigen rijk.

Petrus wist dit, en Jezus zei:

Toen zij in Galilea verbleven, zei Jezus tegen hen: De Zoon des mensen zal overgeleverd worden in de handen van mensen. En zij zullen Hem doden, maar op de derde dag zal Hij opgewekt worden. En zij werden erg bedroefd. Toen zij Kapernaüm binnengekomen waren, gingen zij die de twee drachmen inden, naar Petrus toe en zeiden: Betaalt uw Meester de twee drachmen niet? Hij zei: Jawel. En toen hij in huis gekomen was, was Jezus hem voor en zei: Wat denkt u, Simon? De koningen van de aarde, van wie ontvangen zij tol of belasting, van hun zonen of van vreemden? Petrus zei tegen Hem: Van vreemden. Jezus zei tegen hem: Dan zijn de zonen dus vrijgesteld. Maar om hun geen aanstoot te geven: ga naar de zee, werp een vishaak uit, en pak de eerste vis die bovenkomt. Doe zijn bek open en u zult een stater vinden. Neem die en geef hem aan hen voor Mij en voor u.

MATTHEÛS 17:22-27

Petrus gaf het juiste antwoord. Hij zei:

Van vreemden.

En Jezus zei:

Dan zijn de zonen dus vrijgesteld.

Dan zegt Hij:

Maar om ze niet voor het hoofd te stoten, ga je naar het meer, gooi je een hengel uit en pak je de eerste vis die je vangt. Als je zijn bek opendoet, zul je daar een munt vinden.

Dit is een stater, precies het bedrag aan tempelbelasting dat voor twee mensen betaald moest worden.

Hier staat iets wat volgens mij van betekenis is, en we zullen er nog eens op terug moeten komen. Ik wil het hebben over wat Jezus bedoelde toen Hij zei dat de kinderen vrij zijn van deze tempelbelasting, en daarna natuurlijk over die zaak van naar de zee gaan, een vis vangen en een munt uit zijn bek halen. Het is de vraag of Jezus hier voorzegt dat er een wonder zal plaatsvinden, of dat er een andere verklaring is. De tekst zegt eigenlijk niet dat hier een wonder werd verricht. Maar als er wel een werd verricht, dan is dit misschien het enige geval in de Bijbel waarin Jezus een wonder zou hebben verricht om Zijn eigen financiën te regelen, om aan Zijn eigen verplichtingen te voldoen.

Jezus verrichtte natuurlijk veel wonderen waar anderen baat bij hadden. Maar we hebben eigenlijk geen verslag waarin Jezus wonderen verrichtte om Zichzelf te bevoordelen. Als dit verhaal over een vis met een munt in zijn bek een voorbeeld is van Jezus die een wonder verrichtte waardoor het geld voor Zijn eigen belastingverplichtingen beschikbaar kwam, dan hebben we inderdaad met een ongewone situatie te maken. We zullen erop terug moeten komen wanneer we diezelfde passage verder bekijken en proberen wat meer licht te krijgen op wat hier werkelijk gebeurde en waarom.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 17:22-23
- Mattheüs 12:40
- Mattheüs 27:63-64
- Mattheüs 17:24
- Johannes 2:19
- Mattheüs 26:61
- Mattheüs 27:40
- Mattheüs 5:17

- Mattheüs 17:25
- Mattheüs 17:22-27

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.